

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 stycznia 2005 r.

w sprawie Planu Rivesaltes i opłat parafiskalnych CIVDN wdrożonych przez Francję

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 50)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2007/253/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po zaproszeniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, zgodnie z wymienionym artykułem ⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W związku z otrzymaną skargą, Komisja w pismach z dnia 19 lipca 1999 r., 16 grudnia 1999 r., 24 sierpnia 2000 r. i 9 grudnia 2000 r. zwróciła się do władz francuskich o wyjaśnienie w sprawie środków będących przedmiotem niniejszej decyzji. Francja odpowiedziała Komisji pismami z dnia 19 sierpnia 1999 r., 24 lutego 2000 r. i 25 stycznia 2001 r. Komisja spotkała się z władzami francuskimi w dniu 26 stycznia 2000 r., a także z delegacją Komitetu międzybranżowego win słodkich naturalnych (Comité interprofessionnel des vins doux naturels – CIVDN) w dniu 31 marca 2000 r.
- (2) Ponieważ środki te zostały wdrożone bez uprzedniej zgody Komisji, zostały one wpisane do rejestru pomocy niezgłoszonej, pod numerem NN 139/2002.
- (3) Pismem z dnia 21 stycznia 2003 r. Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji wszczęcia w sprawie tej pomocy procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu.

- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja zaprosiła inne państwa członkowskie i zainteresowane strony trzecie do przedstawienia swoich uwag na temat omawianej pomocy.
- (5) Władze francuskie przesłały swoje uwagi pismami z dnia 16 i 18 czerwca 2003 r. Komisja otrzymała uwagi powoda, które zostały przesłane władzom francuskim pismem z dnia 6 sierpnia 2004 r. Z kolei władze francuskie odpowiedziały pismem z dnia 10 września 2004 r.

II. OPIS

1. PLAN RIVESALTES

- (6) W 1996 r., CIVDN zdecydował się na przeprowadzenie akcji restrukturyzacji uprawy winorośli, polegającej na zastąpieniu, poprzez karczowanie, części produkcji win słodkich naturalnych z regionu Pirenejów Wschodnich i ponowne obsadzenie winnic odmianami winorośli, z których produkowane są wina gatunkowe. Celem restrukturyzacji było zażegnania kryzysu strukturalnego, jaki dotyka tę produkcję, a który przejawia się w trwałym załamaniu się możliwości zbytu tych win. Pomoc miała na celu finansowanie poprawy jakościowej obsady winorośli w tym regionie. Została zakończona najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2000 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 5.4.2003, str. 2.

⁽²⁾ Patrz: przypis na str. 1.

(7) Aby pomyślnie doprowadzić do końca ten plan restrukturyzacji (znany pod nazwą „Planu Rivesaltes”) producenci z regionu mieli dostęp do dwóch typów pomocy:

- premia za wyłączenie za jeden hektar, finansowana przez składkę międzybranżową;
- pomoc za jeden hektar finansowana przez budżet państwa i budżety lokalne, mająca na celu częściowe pokrycie kosztów restrukturyzacji w ścisłym znaczeniu tego słowa.

1.1. PREMIA ZA WYŁĄCZENIE

(8) Na mocy decyzji 96-1 z dnia 5 lipca 1996 r. CIVDN zajmujący się chronionymi oznaczeniami pochodzenia (AOC) wprowadził składkę międzybranżową dla finansowanie planu restrukturyzacji winnic „Rivesaltes” i „Grand Roussillon”.

(9) Składka, która wynosiła 50 franków francuskich (FRF) ⁽³⁾ na hektolitr wina wyprodukowanego w regionie Pirenejów Wschodnich, producentowi win naturalnych słodkich, o których mowa, była przeznaczona na wypłacanie premii („premię za wyłączenie”) dla wszystkich winnic, które w 1995 r. produkowały „Rivesaltes” lub „Grand Roussillon”, a od zbiorów 1996 r. do zbiorów 2000 r. włącznie produkowały wina stołowe lub wina stołowe z oznaczeniem geograficznym. Fundusze pochodzące z pobieranej składki zostały złożone na specjalnym rachunku.

(10) Premia za wyłączenie została w praktyce przyznana producentom, którzy zobowiązali się nie stosować nazw AOC „Rivesaltes” lub „Grand Roussillon” przez okres pięciu lat. Tak więc premia ta miała na celu rekompensatę strat w dochodach, związanych z faktem, że nieużywanie tych dwóch nazw miało wpływ na cenę wina. Premia nie była związana ze wstrzymaniem produkcji lub jej ograniczeniem, a jedynie rekompensatę za wstrzymanie się od oznaczania produkcji jako AOC. Celem było więc szybkie zmniejszenie ilości win z oznakowaniem AOC wprowadzanych na rynek.

(11) Wysokość premii za wyłączenie wyniosła 5 000 FRF na „wyłączony” hektar. Wszystkie winnice otrzymujące pomoc przestały korzystać z premii w roku, w którym nastąpiła ich restrukturyzacja.

(12) Komisja nie otrzymała informacji dotyczących całkowitej wysokości pomocy wypłaconej w ramach tego środka. Nie dostarczono żadnych informacji na temat wysokości wpływów z tytułu wprowadzonych składek międzybranżowych ani na temat ilości hektarów, które skorzystały z tego środka.

1.2. POMOC NA RESTRUKTURYZACJĘ

(13) Według władz francuskich, plan restrukturyzacji winnicy AOC Rivesaltes w takiej formie, w jakiej został on przyjęty w 1996 r. obejmował 3 250 hektarów: 1 250 hektarów dla produkcji „Muscat de Rivesaltes”; 1 000 hektarów dla produkcji „Côtes du Roussillon” i „Côtes du Roussillon

Villages” (odmiany Syrah, Mourvèdre, Roussanne, Marsanne i Vermentino) i 1 000 hektarów dla produkcji win stołowych o oznaczeniu geograficznym produkowanych z określonych typów winorośli (odmiany Chardonnay, Cabernet, Merlot...).

(14) W ramach poparcia dla tego planu, władze francuskie zgodziły się na udzielenie wsparcia finansowego w wysokości 111 mln FRF, podzielonego następująco: 85 mln FRF za pośrednictwem Krajowego Biura Międzybranżowego Wina (l'Office national interprofessionnel des vins) i 26 mln FRF za pośrednictwem zrzeszeń lokalnych (Langwedocja-Roussillon i rady regionalnej Pirenejów Wschodnich).

(15) W ramach tego poparcia przewidziano pomoc w wysokości 25 000 FRF/ha na przekształcenie w AOC „Muscat de Rivesaltes” i pomoc w wysokości 40 000 FRF/ha na przekształcenie w AOC „Côtes du Roussillon Villages” i w wina stołowe o oznaczeniu geograficznym.

(16) Według władz francuskich rzeczywiste koszty restrukturyzacji w tym regionie można szacować na 110 000 FRF/ha. Władze francuskie potwierdziły, że plany restrukturyzacji zostały w znacznej mierze zrealizowane (2 350 ha z planowanych 3 250 ha).

(17) Całkowity koszt przeprowadzonej restrukturyzacji wynosił, według władz francuskich, 258,5 mln FRF (39,4 mln EUR). Ze swojej strony władze publiczne wniosły wkład w wysokości 75,250 mln FRF (11,01 mln EUR) na ogólną sumę 111 mln FRF (16,9 mln EUR) przewidzianych początkowo. Zgodnie z informacjami dostarczonymi przez władze francuskie, po zsumowaniu wszystkich źródeł finansowania, udział władz publicznych w kosztach rzeczywiście przeprowadzonej restrukturyzacji wynosił około 29,11 %.

(18) Jednocześnie władze francuskie przypomniały, że zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. dotyczącego wspólnej organizacji rynku winiarskiego ⁽⁴⁾, przekazują one corocznie do Biura Statystycznego Wspólnot Europejskich wykaz obszarów zajętych pod uprawę winorośli, wraz z ich klasyfikacją według departamentów i typów produkowanych winogron (winorośli właściwych, z których produkuje się wina gatunkowe w określonych regionach (VQPRD), winogrona stołowe), a także wykazy karczowania plantacji winorośli przedstawione zgodnie z tym samym modelem, tzn. według departamentów i według typów produkowanych winogron. Władze francuskie załączyły kopie przesłanych tabel dotyczących kampanii 1997/1998.

2. SKŁADKI MIĘDZYBRANŻOWE PRZEZNACZONE NA PROMOCJĘ I REKLAMĘ I NA DOTACJE OPERACYJNE DLA NIEKTÓRYCH AOC

(19) Na mocy decyzji 97-3 z dnia 29 grudnia 1997 r. CIVDN wprowadził od dnia 1 stycznia 1998 r. składkę międzybranżową przeznaczoną na finansowanie działań reklamowych i promocyjnych i na dotacje operacyjne dla następujących AOC: „Rivesaltes”, „Grand Roussillon”, „Muscat de Rivesaltes” i „Banyuls”.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 1. Rozporządzenie zostało uchylone przez rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 (Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1).

⁽³⁾ 1 FRF = około 0,15 EUR.

- (20) Wysokości składek bez podatku za hektolitr zostały ustalone w następujący sposób: „Banyuls” i „Banyuls Grand Cru” – 25 FRF/hl; „Grand Roussillon” – 30 FRF/hl; „Muscat de Rivesaltes” – 50 FRF/hl; „Rivesaltes” – 30 FRF/hl.
- (21) Składki te zostały podzielone w następujący sposób: „Rivesaltes” – 25 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Grand Roussillon”, 45 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Banyuls”, 20 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne.
- (22) Na mocy decyzji 98-1 z dnia 10 lipca 1998 r. CIVDN wprowadził od dnia 1 września 1998 r. składkę międzybranżową przeznaczoną na finansowanie działań reklamowych i promocyjnych i na dotacje operacyjne dla następujących AOC: „Rivesaltes”, „Grand Roussillon” i „Maury”.
- (23) Wysokości składek bez podatku za hektolitr zostały ustalone w następujący sposób: „Grand Roussillon” – 25 FRF/hl; „Maury” – 5 FRF/hm; „Rivesaltes” – 35 FRF/hl.
- (24) Składki te zostały podzielone w następujący sposób: „Rivesaltes” – 30 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Grand Roussillon” – 20 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Maury” – 5 FRF/hl na dotacje operacyjne.
- (25) Obie wyżej wymienione składki zostały uchylone decyzją 99-1 z dnia 17 grudnia 1999, na mocy której CIVDN wprowadził składkę międzybranżową mającą na celu finansowanie działań reklamowych i promocyjnych i dotacje operacyjne dla następujących AOC: „Banyuls”, „Banyuls Grand Cru”, „Muscat de Rivesaltes”, „Rivesaltes”, „Grand Roussillon” i „Maury”.
- (26) Ceny za hektolitr bez podatku zostały ustalone w następujący sposób: „Grand Roussillon” – 25 FRF/hl; „Rivesaltes” – 35 FRF/hl; „Banyuls” i „Banyuls Grand Cru” – 25 FRF/hl; „Muscat de Rivesaltes” – 55 FRF/hl; „Maury” – 0 FRF/hl.
- (27) Składki te zostały podzielone w następujący sposób: „Rivesaltes” – 30 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Grand Roussillon” – 20 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Muscat de Rivesaltes” – 50 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne; „Banyuls” i „Banyuls Grand Cru” – 20 FRF/hl na reklamę i promocję i 5 FRF/hl na dotacje operacyjne.
- (28) Te składki zostały ponownie wprowadzone, z małymi zmianami, decyzją 00-1. Komisja nie dysponuje w momencie otwarcia procedury dochodzenia informacjami dotyczącymi okresu trwania tego ostatniego systemu składek czy też jego ewentualnego wznowienia.
- (29) Komisja zauważyła, przede wszystkim jeśli chodzi o charakter omawianych składek, że zostały one bezpośrednio
- zaprojektowane przez rząd francuski, zgodnie z procedurą przewidzianą ustawą nr 200 z dnia 2 kwietnia 1943 r. dotyczącą utworzenia komitetu międzybranżowego naturalnych win słodkich i win likierowych o chronionej nazwie. Zatwierdzenie przez rząd stanowi więc wstępny warunek wprowadzenia takich składek. Ustawa nr 200 przewiduje zwłaszcza że składki stają się obowiązkowe dla wszystkich członków zainteresowanych zawodów natychmiast po otrzymaniu zgody rządu, czy też, w tym konkretnym przypadku, jego Komisarza, na ich wprowadzenie. Wynika z tego, że dla uzyskania pełnych efektów ten typ składek wymaga zgody władz publicznych. Z tego względu na etapie procedury dochodzenia Komisja uważa, że chodzi tu o opłaty parafiskalne, tzn. o źródła publiczne.
- (30) Jeśli chodzi o „premię za wyłączenie”, przewidzianą przepisem pomocy francuskiej, tego typu premie nie są przewidziane we wspólnej organizacji rynków (OCM), a konkretnie w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 456/80 z dnia 18 lutego 1980 r., dotyczącym premii za czasowe lub stałe zaniechanie uprawy winorośli na pewnych obszarach, a także premii za zaniechanie ponownego sadzenia.⁽⁵⁾ Rozporządzenie to przewidywało jedynie premię za czasowe lub definitywne zaprzestanie produkcji, wypłacaną kiedy producent decydował się przyczynić się do zmniejszenia uprawy winorośli, zwłaszcza poprzez wykarczowanie winorośli. Ponieważ żadne zmniejszenie uprawy winorośli nie nastąpiło, a premia nie finansowała żadnej akcji zaniechania, na etapie otwarcia procedury dochodzenia środek nie wydaje się wchodzić w zakres stosowania dawnej wspólnej organizacji rynku wina, przewidzianej przez rozporządzenie (EWG) nr 822/87.
- (31) Wydaje się, że pomoc miała na celu wsparcie finansowe dla producentów, którzy jako przedsiębiorcy zdecydowali się na dobrowolne podjęcie działania natury czysto handlowej, której koszty wydają się być wydatkami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie ze stałą praktyką stosowaną przez Komisję i zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich⁽⁶⁾, pomoc na dotacje operacyjne to taka pomoc, która ma na celu zwolnienie przedsiębiorstwa z kosztów, które musiałyby ono normalnie ponieść w ramach bieżącego zarządzania swoją normalną działalnością. Taki pogląd jest również przedstawiony w punkcie 3.5 wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym⁽⁷⁾ (zwanym dalej „wytycznymi dla rolnictwa”), zgodnie z którym mamy tu w istocie do czynienia z pomocą, która mogłaby mieć negatywne oddziaływanie na mechanizmy kierujące wspólną organizacją rynku.
- (32) Komisja stwierdziła tu, że pomoc została przyznana od hektara w skali rocznej i że jest w związku z tym ściśle związana z ilością wyprodukowanego wina. Komisja przypomniała, że nie może w żadnym wypadku zatwierdzić pomocy, która jest niezgodna z przepisami dotyczą-

3. ARGUMENTY PRZEDSTAWIONE PRZEZ KOMISJĘ W RAMACH WSZCZĘCIA PROCEDURY DOCHODZENIA

- (29) Komisja zauważyła, przede wszystkim jeśli chodzi o charakter omawianych składek, że zostały one bezpośrednio

⁽⁵⁾ Dz.U. L 57 z 29.2.1980, str. 16. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1493/1999.

⁽⁶⁾ Wyrok Trybunału Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 czerwca 1995 r., sprawa T-459/93, Siemens SA przeciw Komisji, Zb.Orz. str. II-01675.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2.

cymi wspólnej organizacji rynku, kiedy pomoc taka zakłóca funkcjonowanie danego rynku. Na etapie otwierania procedury dochodzenia Komisja stwierdziła, że „premia za wyłączenie” wydaje się stanowić dotację operacyjną, która może zakłócić mechanizmy kierujące wspólną organizacją rynku w sektorze wina i że z tego względu może być niezgodna z mającymi tu zastosowanie zasadami rynku i konkurencji.

- (33) Jeśli chodzi o koszty restrukturyzacji, art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 przewiduje, że jakkolwiek pomoc krajowa dla winnic jest zabroniona od 1 września 1988 r., z wyjątkiem środków pomocowych spełniających powyższe kryteria, a mianowicie mają one pozwolić w osiągnięciu celu ograniczenia wielkości produkcji lub poprawy jakości, nie powodując przy tym wzrostu produkcji. Z tego względu dopuszczone byłyby jedynie odmiany winorośli pomagające poprawić jakość, które nie mają wysokiej wydajności na danym terenie.
- (34) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2741/89 z dnia 11 września 1989 r. ustalające kryteria, jakie mają zostać przyjęte w ramach art. 14 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87, w odniesieniu do krajowych środków pomocowych dla obszarów obsadzonych winoroślą⁽⁸⁾ ustala kryteria, na podstawie których oceniane są projekty pomocy krajowej dla obszarów obsadzonych winoroślą, które są dopuszczalne zgodnie z art. 87, 88 i 89 Traktatu. Artykuł 2 rozporządzenia (EWG) nr 2741/89 przewiduje, że projekty pomocy krajowej muszą wykazać w zadowalający sposób przestrzeganie celu zmniejszenia wielkości produkcji i poprawy jakości, nie pociągając za sobą wzrostu produkcji.
- (35) Artykuł 5 rozporządzenia (EWG) nr 2741/89 przewiduje, że wysokość pomocy przyznanej na jeden hektar obsadzony winoroślą nie może przekraczać 30 % rzeczywistych kosztów wykarczowania i sadzenia. Według władz francuskich, ponieważ całkowity koszt przeprowadzonej restrukturyzacji kształtował się na poziomie 258 500 000 FRF, natomiast udział władz publicznych wyniósł około 75 250 000 FRF, biorąc pod uwagę całość finansowanie, władze publiczne poniosły około 29,11 % kosztów rzeczywiście przeprowadzonej restrukturyzacji. Tymczasem art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2741/89 przewiduje, że istotnym elementem obliczania kosztów restrukturyzacji jest pomoc rzeczywiście przyznana na jeden hektar obszaru obsadzonego winoroślą. Na etapie procedury dochodzenia takie rozumowanie wydaje się wykluczać obliczenia ogólne na poziomie akcji restrukturyzacji, a co za tym idzie obliczenia oparte na średnich kosztach całkowitych na jeden hektar. Poza tym władze francuskie obliczały tę średnią w stosunku do różnych akcji restrukturyzacji.
- (36) Na etapie procedury dochodzenia Komisja uważa, że biorąc pod uwagę koszty na jeden hektar przedstawione przez władze francuskie (110 000 FRF/ha), udzielona w danym wypadku pomoc musiała wynosić odpowiednio do 33 000 FRF/ha i do 30 % kosztów rzeczywiście

poniesionych przez indywidualnych producentów. Wynika z tego, że każde przekroczenie tego pułapu, czyli każde przekroczenie 30 % kosztów rzeczywiście poniesionych na poziomie indywidualnym, stanowiłoby pomoc niezgodną z obowiązującymi zasadami.

- (37) Zgodnie z uprawnieniami, jakie posiada ona na podstawie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽⁹⁾, Komisja nakazała władzom francuskim dostarczenie jej wszelkich niezbędnych informacji dotyczących dwóch przeprowadzonych restrukturyzacji. Te informacje powinny zwłaszcza zawierać: dane na temat liczby plantatorów, którzy skorzystali z pomocy krajowej dla sadzenia na obszarze winnic; wielkość powierzchni objętej pomocą, z zaznaczeniem kategorii gleby; określenie na jakiej części tej powierzchni sadzenie było poprzedzone wykarczowaniem; określenie jaka część tej powierzchni została uznana za nadającą się do produkcji VQPRD; przeznaczenie obszarów sadzenia (winogrona z których produkuje się wina gatunkowe w określonych regionach, winogrona stołowe, winogrona do suszenia, szkółki lub szkółki szczepów itp.); używane odmiany; dowód na uzyskanie uprzedniej zgody władz francuskich na stosowanie tych odmian; ewolucja potencjału produkcji; wszystkie istotne informacje dotyczące poziomu pomocy.
- (38) Odnośnie pomocy na reklamę i promocję zorganizowanej przez niektóre AOC, władze francuskie zwróciły uwagę na fakt, że przepis prawny dotyczący opłat parafiskalnych przeznaczonych na finansowanie przez CIVDN stanowił przedmiot regularnych zgłoszeń i był już uprzednio sprawdzany i zatwierdzony przez Komisję. Istotnie, Komisja zatwierdziła ostatnio, w ramach pomocy państwa nr N 184/97⁽¹⁰⁾ („Środki pomocowe i opłaty parafiskalne na korzyść CIVDN”) na okres do końca roku 2002, pomoc państwa finansowaną przez opłatę parafiskalną służącą między innymi na finansowanie działań reklamowych i promocyjnych i dotacji operacyjnych na rzecz CIVDN. Jednak na podstawie otrzymanych informacji okazało się, że składki o których mowa są pobierane przez CIVDN dodatkowo, oprócz opłaty parafiskalnej przeznaczonej na działania informacyjne i promocyjne już zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym Komisja uważa, na etapie procedury dochodzenia, że uprzednio wydane zezwolenie nie stanowi domniemanej zgody na każdą zmianę czy też każdy inny środek dodany do pomocy uprzednio zatwierdzonej.
- (39) Komisja zleciła władzom francuskim przesłanie jej niezbędnych informacji dotyczących tych środków pomocy, w tym środków niewymienionych i niezgłoszonych, które mogą być obecnie stosowane, co pozwoliłoby Komisji na ocenę zgodności, uwzględniając zwłaszcza negatywne i pozytywne kryteria mające zastosowanie do spraw reklamy i promocji i maksymalnego poziomu dozwolonej pomocy. Te informacje powinny również pozwolić ocenić

⁽⁸⁾ Dz.U. L 264 z 12.9.1989, str. 5. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1227/2000 (Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽¹⁰⁾ Pismo Komisji nr SG(97) D/3741 z 16.5.1997.

reperkusje ewentualnej kumulacji pomocy między systemem uprzednio zatwierdzonym i systemami niezgłoszonymi, stanowiącymi przedmiot niniejszej decyzji.

- (40) Komisja stwierdziła również, że mechanizm opłat parafiskalnych, o których mowa był bardzo podobny do tego, który Komisja już zatwierdziła. Ponadto z dokumentów wprowadzających opłaty parafiskalne w gotówce wynika, że dotyczyły one jedynie produkcji wina w określonym regionie. Na etapie procedury dochodzenia można więc było stwierdzić, że żaden produkt importowany nie został obłożony opłatą parafiskalną o której mowa.

III. UWAGI ZGŁOSZONE PRZEZ STRONY TRZECIE

- (41) Powód przedstawił uwagi zamieszczone niżej, prosząc jednocześnie o poufne traktowanie jego tożsamości. Po zbadaniu przyczyn tej prośby, Komisja uznała za stosowne uszanowanie jego woli.
- (42) Według powoda, premia za wyłączenie i pomoc na restrukturyzację stanowią jedynie dwa składniki tego samego systemu, zmierzającego wyłącznie do ograniczenia wprowadzania na rynek określonego rodzaju produkcji. Pomoc przyznana z tytułu wyłączenia i pomoc przyznana z tytułu restrukturyzacji miałyby zostać skumulowane w celu zwiększenia ich zgodności z prawem wspólnotowym.
- (43) Powód uważa, że niezależne zarządzanie finansowe przewidziane dla Planu Rivesaltes w decyzji CIVDN 96-1 z dnia 5 lipca 1996 r. nie było respektowane, ponieważ premia za wyłączenie była finansowana z funduszy nie pochodzących wyłącznie ze składek międzybranżowych wprowadzonych w 1996 r. Tak więc „premia za wyłączenie” była jakoby częściowo finansowana, w wysokości ponad 11 mln FRF, z własnych funduszy CIVDN. Ponadto część funduszy otrzymana w wyniku składek na akcje promocyjno-reklamowe była wykorzystana na finansowanie planu, a zwłaszcza premii za wyłączenie.
- (44) Według powoda, na początku sezonu 2000, Rada regionalna Pirenejów Wschodnich wpłaciła 2 mln FRF na rzecz CIVDN, z przeznaczeniem na finansowanie premii za wyłączenie. Ponadto ta sama Rada regionalna w swoim magazynie „Akcent kataloński” z marca 2003 r. zamieściła informację o tym, że wypłaciła ona bezpośrednio plantatorom, poza pomocą z tytułu premii za wyłączenie i z tytułu restrukturyzacji, pomoc za hektar w wysokości 761 EUR, a następnie pomoc w wysokości 1 293 EUR w ramach Planu Rivesaltes. Komisja nie została powiadomiona o tej pomocy.
- (45) Jeśli chodzi o pomoc na reklamę i promocję, powód uważa, że fundusze z opłat parafiskalnych na rzecz CIVDN zostały użyte na finansowanie kampanii promocyjnych ich własnych produktów, tzn. produktów niektórych przedsiębiorstw, a nie na finansowanie ogólnych kampanii promocyjnych różnych kategorii AOC. Te praktyki są jakoby nadal stosowane przez Komitet międzybranżowy win z Roussillon (CIVR), jednostkę, która zastąpiła postawiony w stan likwidacji CIVDN. Takie środki

pomocowe są niezgodne z przepisami wspólnotowymi, ponieważ nie służą one celowi mającemu znaczenie ogólne.

- (46) Według powoda, w latach 2001 i 2002, CIVDN nadal wymagał od sprzedawców win wnoszenia opłat parafiskalnych, podczas gdy organizacja, która go zastąpiła CIVR, również zaczęła naliczać składki, co stanowi działanie bezprawne z punktu widzenia prawa krajowego.

IV. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ FRANCJĘ

- (47) Pismem z dnia 16 czerwca 2003 r. władze francuskie przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji Komisji o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonej pomocy.
- (48) Władze francuskie wstępnie potwierdziły, że omawiane rozwiązania nie zostały wznowione po okresie określonym początkowo, tzn. po upływie pięciu lat od kampanii 1996/1997. W każdym razie Komisja pismami z 14 grudnia 2000 r. i 6 grudnia 2001 r. została poinformowana o rozwiązaniu CIVDN. CIVR, który zastąpił CIVDN nie wprowadził żadnych środków tego typu.

1. PLAN RIVESALTES

1.1. PREMIA ZA WYŁĄCZENIE

- (49) Władze francuskie tłumaczą, że środek nie miał na celu zmniejszenia uprawy winorośli, ponieważ beneficjenci zobowiązali się do zaakceptowania sprzedaży produkcji pochodzącej z „wyłączonych” winnic jako wino stołowe lub wino stołowe z określeniem regionu, a nie jako AOC. Jednak premia ta nie stanowi, jak to sugeruje Komisja, zwykłej dotacji operacyjnej, która byłaby niesłusznym odciążeniem budżetu.
- (50) W rzeczywistości premia miała na celu zapewnienie beneficjentom rekompensaty za ich zobowiązanie się do zaniechania sprzedaży produkcji z „wyłączonych” winnic jako AOC. Nie stanowiła więc ona dla beneficjentów dodatkowego dochodu, tylko zwykłą rekompensatę z tytułu utraty dochodów.
- (51) Tak więc, w trakcie wprowadzania środka, z jednego hektara winnicy AOC Rivesaltes otrzymywano, na podstawie maksymalnej dozwolonej wydajności 40 hl, produkcję składającą się z 25 hl naturalnych win słodkich w cenie 1 140 FRF/hl i 15 hl win stołowych lub win stołowych z oznaczeniem geograficznym w cenie 350 FRF/hl, co daje całkowite obroty w wysokości od 32 250 FRF do 33 000 FRF/ha. Po „wyłączeniu” z jednego hektara winnicy można było uzyskać 50 hl wina stołowego lub wina stołowego z oznaczeniem geograficznym (średnia agronomiczna dla departamentu), co daje obroty od 12 500 FRF do 17 500 FRF/ha.
- (52) Tak więc średnia różnica po wyłączeniu (utrata dochodów przez producentów) wynosiła około 15 000 FRF/ha, z której należy dla uzyskania pełnego obrazu odjąć koszt alkoholu, służący do wytwarzania win naturalnych słodkich (VDN), czyli 2 000 FRF za 25 hl, z czego wynika różnica netto w wysokości 13 000 FRF/ha.

- (53) Nawet biorąc pod uwagę fakt, że od roku 1999, w związku ze spadkiem cen dla producenta win VDN (900 FRF/hl), różnica się zmniejszyła, wynosiła ona w każdym wypadku 6 500 FRF/ha [26 000 FRF (obroty/ha AOC) - 17 500 FRF (obroty/ha win stołowych i win stołowych z oznaczeniem geograficznym) - 2 000 FRF (koszt alkoholu przy produkcji VDN)].
- (54) W tych warunkach władze francuskie uważają, że premia za wyłączenie nie może w żadnym wypadku stanowić dotacji operacyjnej, czyli pomocy mającej zapewnić beneficjentom nienależne im dodatkowe dochody, lub ulgi budżetowe.
- (55) Ponadto władze francuskie podkreślają, że premia za wyłączenie nie stanowiła zamachu na mechanizm wspólnej organizacji rynku wina z racji ewentualnych zakłóceń, jakie mogła spowodować na rynku. Tak więc w departamencie Pirenejów Wschodnich w trakcie kampanii 1996/1997 do 1999/2000, nie przeprowadzono żadnej destylacji z tytułu destylacji obowiązkowej. Ponadto ilość wina skierowanego do destylacji zapobiegawczej w trakcie wyżej wymienionych kampanii wskazuje na normalne funkcjonowanie rynku win stołowych i win stołowych z oznaczeniem geograficznym.
- (56) Dodatkowo władze francuskie zwracają uwagę na solidarny charakter tego środka, który nie był finansowany ze środków pochodzących z budżetu państwa, ale poprzez składki międzybranżowe płacone przez samych producentów.
- #### 1.2. POMOC NA RESTRUKTURYZACJĘ
- (57) Według władz francuskich środek ten stanowił nadzwyczajne uzupełnienie pomocy krajowej w odnowieniu winnic, która została wprowadzona w życie rozporządzeniem (EWG) nr 2741/89.
- (58) Władze francuskie przypominają, że pomoc na poprawę szczepów jest środkiem, który zgłoszono po raz pierwszy już w roku 1993 (pomoc nr N 769/93) i który był przedmiotem karty dokumentacyjnej (FR/XXX/05.00/017) w kolejnych zestawieniach pomocy krajowych. Jeśli chodzi o raport roczny, władze francuskie tłumaczą, że dokumenty, które winny zostać wysłane zgodnie z art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2741/89 można również wysłać „w ramach rocznego przekazywania informacji przez państwa członkowskie na podstawie art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 822/87”. Tymczasem art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 przewiduje, że „corocznie do dnia 1 września państwa członkowskie wysyłają Komisji ... informację o zmianach w uprawach winorośli, która zawiera zestawienie obszarów uprawy winorośli na ich terytorium”, a także „do dnia 1 grudnia... sprawozdanie dotyczące zmian w uprawach winorośli”.
- (59) Jednocześnie władze francuskie przypomniały, że zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 przekazują one corocznie do Biura Statystycznego Wspólnot Europejskich wykaz obszarów zajętych pod uprawę winorośli, wraz z ich klasyfikacją według departamentów i typów produkowanych winogron (winogron, z których produkuje się wina gatunkowe w określonych regionach (VQPRD), winogron stołowych), a także wykazy karczowania upraw winorośli przedstawione zgodnie z tym samym modelem, tzn. według departamentów i według typów produkowanych winogron. Władze francuskie przesyłają w załączeniu kopie tabel przesłanych dla kampanii 1997/1998. W tej sytuacji władze francuskie uważają, że nie można im zarzucać uchylania się od obowiązków wynikających z rozporządzenia (EWG) nr 822/87.
- (60) Dla ustalenia dokładnego i wyczerpującego bilansu pomocy na restrukturyzację „Planu Rivesaltes” należy, według władz francuskich, wziąć pod uwagę fakt, że obszary Muscat de Rivesaltes zostały wykluczone z uzupełnienia pomocy w restrukturyzacji przewidzianej w planie. Skorzystały one jedynie z pomocy w odnowieniu, według stawek odpowiadających skali krajowej. Tym niemniej suma 85 mln FRF, którą władze francuskie zamieściły w swoich poprzednich notach zawiera 31 mln FRF pomocy krajowej na odnowę winnic, odpowiadającą obszarowi Muscat.
- (61) Ostateczny bilans pomocy na restrukturyzację w ramach Planu Rivesaltes, dla obszaru win stołowych o oznaczeniu geograficznym z określonych szczepów Côtes du Roussillon villages, wygląda następująco:
- Na obszarze geograficznym objętym Planem Rivesaltes i dla upraw winorośli dla produkcji win stołowych o oznaczeniu geograficznym z określonych szczepów Côtes du Roussillon villages - 2 357 ha (875 producentów) przyznana pomoc krajowa dla odnowy winnic wynosiła 57,280 mln FRF.
 - Z tych 2 357 ha, dla 1 238 ha (875 producentów), poza pomocą krajową, przyznano „nadzwyczajną” pomoc uzupełniającą, związaną z Planem Rivesaltes. Całkowita wysokość tej pomocy uzupełniającej wynosi 8,006 mln FRF, która dodana została do 28,613 mln FRF pomocy krajowej na odnowienie, otrzymanej dla tych 1 238 ha.
 - Dla tych 875 producentów przewidziana w planie pomoc uzupełniająca została wypłacona w następujący sposób: 662 otrzymało 5 000 FRF/ha na 990 ha na ogólną sumę 4,950 mln FRF; 80 otrzymało 10 000 FRF/ha na 133 ha na ogólną sumę 1,330 mln FRF; a 133 otrzymało 15 000 FRF/ha na 115 ha na ogólną sumę 1,726 mln FRF.
- (62) W sumie, w ramach planu, suma 36,623 mln FRF została wypłacona 875 producentom z tytułu odnowienia winnic na powierzchni 1 238 ha.
- (63) Ilość przypadków gdzie wypłaty przekroczyły 33 000 FRF/ha wynosi 221, dotyczy powierzchni 166 ha i odpowiada sumie 0,883 mln FRF.

(64) Władze francuskie przesłały listę odmian używanych w restrukturyzacji, a także różne postanowienia ustalające corocznie stawki pomocy.

2. DZIAŁANIA DOTYCZĄCE PROMOCJI I REKLAMY ORAZ FUNKCJONOWANIA NIEKTÓRYCH AOC

(65) Władze francuskie zaznaczają przede wszystkim, że działania te nie zostały wznowione po 31 grudnia 2000 r.

(66) Jeśli chodzi o akcje reklamowo-promocyjne prowadzone dzięki wpływom pochodzącym z obowiązkowej składki dobrowolnej (CVO), miały one taki sam charakter jak te, które finansowano dzięki wpływom z opłaty parafiskalnej, o której Komisja została powiadomiona i która została przez Komisję zatwierdzona (pomoc nr N 230/90⁽¹¹⁾ i N 184/97).

(67) Wpływy uzyskane dzięki pobieraniu składki CVO pozwoliły więc wzmocnić działania prowadzone dzięki opłatom parafiskalnym. W istocie okazało się konieczne położyć nacisk na promocję tych win celem zwiększenia ich możliwości zbytu, biorąc pod uwagę sytuację rynkową, która miała poważny wpływ na lokalny sektor wina.

(68) Biorąc to pod uwagę, władze francuskie zauważają, że jeśli chodzi o pomoc na promocję – jej finansowanie jest dozwolone do wysokości 100 %. Jeśli chodzi o pomoc dla reklamy, władze francuskie zwracają uwagę na fakt, że chodziło tu o kampanie reklamowe produktów z oznaczeniem AOC, finansowanych poprzez ściągnięte opłaty parafiskalne i dobrowolne składki.

(69) W odpowiedzi na prośbę Komisji władze francuskie przesłały wzory użytych materiałów reklamowych.

3. KOMENTARZE DOTYCZĄCE UWAG STRON TRZECIEJ

(70) Pismem z dnia 10 września 2004 r. władze francuskie odpowiedziały na uwagi przekazane przez strony trzeciej. Tłumaczą w nim, że w uwagach tych wspomniany jest fakt, jakoby pomoc została wycofana z finansowania celu, na jaki została początkowo przeznaczona i wykorzystana na rzecz spółki będącej konkurentem zainteresowanej strony trzeciej. Władze francuskie wyraziły swoją dezaprobatę wobec takich sugestii, które bezpośrednio podałoby w wątpliwość uczciwość różnych organów administracyjnych, których to dotyczy i w związku z tym poprosiły Komisję by nie brała pod uwagę takich argumentów.

V. OCENA

1. ARTYKUŁ 87 UST. 1 TRAKTATU

(71) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu, „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w [niniejszym] Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub

produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.”

(72) Artykuł 76 rozporządzenia (EWG) nr 822/87, obowiązujący w momencie przyznawania pomocy przewidywał, że z zastrzeżeniem postanowień sprzecznych z tym rozporządzeniem art. 92, 93 i 94 Traktatu (które stały się art. 87, 88 i 89) miały zastosowanie do produkcji i handlu produktami winiarskimi.

1.1. ISTNIENIE SPECJALNYCH PRZYWILEJÓW FINANSOWANYCH Z FUNDUSZY PAŃSTWA

(73) Za pomoc interwencyjną uważa się wszelką pomoc, która w jakiegokolwiek formie może faworyzować bezpośrednio lub pośrednio przedsiębiorstwa, lub która może zostać uznana za korzyść ekonomiczną, której przedsiębiorstwo z niej korzystające nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych.

(74) Jeśli chodzi o charakter składek, o których mowa, Komisja zauważa, że, aby miały one wszystkie pożądane skutki konieczne było przyjęcie ustawy przez władze publiczne, a w związku z tym uzyskane w wyniku ich wprowadzenia fundusze służyły jako instrument dla wprowadzenia polityki popieranej przez państwo. Poza tym nie zostało ustalone, że beneficjenci tej pomocy podlegają również obowiązkowi wspomnianych opłat. Z tego powodu pomoc ta nie spełnia kryteriów, jakie Trybunał Sprawiedliwości zaproponował w swoim orzecznictwie, a które pozwalają na uniknięcie niezgodności z art. 87 ust. 1 Traktatu⁽¹²⁾. Z tego względu na etapie procedury dochodzenia Komisja uważa, że chodzi w tym wypadku o opłaty parafiskalne, tzn. o źródła publiczne.

(75) Poza tym, zgodnie z orzecznictwem Trybunału, za pomoc interwencyjną uważa się wszelką pomoc, która w jakiegokolwiek formie zmniejsza obciążenia wpływające normalnie na budżet przedsiębiorstwa i które, nie będąc subwencjami w ścisłym znaczeniu tego słowa, mają taki sam charakter i odnoszą identyczne skutki.⁽¹³⁾

(76) Jeśli chodzi o ustalenie istnienia, czy też charakteru pomocy, musi to zostać zrobione na poziomie potencjalnych beneficjentów Planu Rivesaltes, a także składek międzybranżowych na działalność reklamowo-promocyjną i funkcjonowanie niektórych AOC oraz ich finansowanie. W danym wypadku udzielone poparcie faworyzowało niektóre przedsiębiorstwa w tym sensie, że pomoc została udzielona jedynie producentom AOC działającym w ściśle określonych rejonach.

1.2. WPŁYW NA WYMIANĘ HANDLOWĄ

(77) Dla ustalenia czy pomoc jest objęta zakresem zastosowania art. 87 ust. 1 Traktatu należy na zakończenie ustalić, czy może ona mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹²⁾ Postanowienie Trybunału z dnia 15 lipca 2004 r., sprawa C-345/02, Pearle, nie opublikowana jeszcze w Zbiorze orzecznictwa.

⁽¹³⁾ Postanowienie Trybunału z dnia 22 maja 2003 r., sprawa C-355/00, Freskot, Zb.Orz. str. I-5263.

⁽¹¹⁾ Pismo Komisji nr SG(D)(90) 25148 z 22.8.1990.

- (78) Trybunał stwierdził, że kiedy korzyść przyznana przez państwo członkowskie wzmacnia pozycję pewnej kategorii przedsiębiorstw w stosunku do innych, konkurencyjnych przedsiębiorstw w wymianie wewnątrzspółnotowej, należy uznać, że ta korzyść wywiera wpływ na te ostatnie. ⁽¹⁴⁾.
- (79) Z faktu istnienia wymiany handlowej między państwami członkowskimi w sektorze wina wydaje się jasno wynikać, że w sektorze tym istnieje wspólna organizacja rynku.
- (80) Poniższa tabela pokazuje przykładowo poziom wymiany handlowej produktów winiarskich między Francją i innymi państwami członkowskimi w ciągu dwóch ostatnich lat przeprowadzania wspomnianych wyżej przekształceń we Francji.

1999/2000	Wino	
	Wspólnota w składzie z dnia 30.4.2004	Francja
Produkcja nadająca się do wykorzystania	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Wywóz do państw Wspólnoty w składzie z 30/04/2004	—	15 500 000 hl
Przywóz z państw Wspólnoty w składzie z 30/04/2004	—	5 700 000 hl

- (81) Przyznana pomoc może więc mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócić lub zagrozić konkurencji wskutek faworyzowania pewnych produktów przemysłu winiarskiego na szkodę produktów wytwarzanych w innych państwach członkowskich. Rzeczywiście sektor wina jest niezwykle otwarty na konkurencję na poziomie Wspólnoty i w związku z tym bardzo wrażliwy na jakiegokolwiek środki faworyzujące produkcję w którymś z państw członkowskich.

1.3. WNIOSKI DOTYCZĄCE CHARAKTERU „POMOCY” W ZNACZENIU ART. 87 UST. 1 TRAKTATU

- (82) W świetle powyższych wyjaśnień Komisja uważa, że środki przyznane na korzyść przedsiębiorstw produkujących AOC, działających w pewnych określonych regionach, stanowią korzyść finansowaną z przyznanych im środków publicznych, z których inni operatorzy nie mogą korzystać, która zakłóca konkurencję faworyzując pewne przedsiębiorstwa i pewne produkty, a więc może mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Środek stanowi więc pomoc w znaczeniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

2. BADANIE ZGODNOŚCI POMOCY

- (83) Artykuł 87 Traktatu dopuszcza jednak wyjątki od ogólnej zasady niezgodności pomocy państwa z Traktatem, mimo że niektóre z nich nie mają w sposób oczywisty zastosowania w tym wypadku – mianowicie wyjątki przewidziane w ust. 2 tego artykułu. Władze francuskie nie powołały się na te wyjątki.

- (84) Jeśli chodzi o odstępstwa od reguły przewidziane w art. 87 ust. 3 Traktatu, należy je ściśle interpretować podczas badania każdego programu pomocy o zasięgu regionalnym lub branżowym, czy też w przypadku wszelkich indywidualnych zastosowań mechanizmu pomocy ogólnej. W szczególności mogą być one przyznane jedynie w przypadkach, gdy Komisja może stwierdzić, że pomoc jest niezbędna dla zrealizowania jednego z przedstawionych celów. Przyznanie korzyści wynikających z odstępstw od zasady przyznawania pomocy, które nie spełniają powyższego wymogu stanowi zezwolenie na naruszenie zasad wymiany handlowej między państwami członkowskimi i zakłócenie konkurencji bez uzasadnienia względem interesów Wspólnoty, a równoległe przyznanie nienależnych korzyści przedsiębiorcom w niektórych państwach członkowskich.

- (85) Komisja uważa, że omawiana tutaj pomoc nie jest przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionu, w którym poziom życia jest nienormalnie niski lub regionu, w którym istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia, zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu. Nie jest ona również przeznaczona na wspieranie realizacji ważnego projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego, zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu. Pomoc nie jest również przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu.

- (86) Artykuł 87 ust. 3 lit. c) Traktatu przewiduje, że pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Aby móc skorzystać z odstępstwa od ogólnej zasady przewidzianego w tym punkcie, pomoc winna przyczyniać się do rozwoju omawianego sektora.

2.1. BEZPRAWNE PRYZNANIE POMOCY

- (87) Komisja stwierdza, że władze francuskie nie powiadomiły Komisji o planach przyznania omawianej pomocy, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu. Artykuł 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 określa jako pomoc przyznaną

⁽¹⁴⁾ Postanowienie Trybunału, z dnia 17 września 1980 r., sprawa 730/79 Philip Morris, Zb.Orz. str. I2671.

bezwładnie nową pomoc wprowadzoną w życie z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu. Konieczność powiadomienia o pomocy państwa została potwierdzona w art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁵⁾.

- (88) Ponieważ środki wdrożone przez Francję zawierają elementy pomocy państwa, wynika z tego, że chodzi tu o nową pomoc, o której Komisja nie została powiadomiona, czyli o pomoc przyznaną bezwładnie w rozumieniu Traktatu.

2.2. OKREŚLENIE WYTYCZNYCH MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO ŚRODKÓW NIEZGŁOSZONYCH

- (89) Zgodnie z punktem 23.3 wytycznych rolnych i komunikatu Komisji w sprawie określenia zasad dotyczących uznania pomocy państwa za przyznaną bezwładnie ⁽¹⁶⁾, wszelka pomoc przyznaną bezwładnie w znaczeniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 musi zostać uznana za taką zgodnie z zasadami i wytycznymi obowiązującymi w momencie jej przyznania.
- (90) Wytyczne rolne obowiązują od dnia 1 stycznia 2000 r. W związku z tym jakakolwiek pomoc przyznaną po tej dacie będzie musiała być oceniana w świetle tych wytycznych. Z drugiej strony jakakolwiek pomoc przyznaną przed tą datą będzie musiała w danym wypadku być oceniana w świetle przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2000 r.
- (91) Punkt 3.2 wytycznych rolnych przewiduje, że nawet jeśli artykuły 87, 88 i 89 Traktatu mają pełne zastosowanie do sektorów objętych wspólną organizacją rynku, ich stosowanie podlega jednak przepisom ustalonym przez odpowiednie zarządzenia. Inaczej mówiąc, odwołanie się przez państwo członkowskie do przepisów art. 87, 88 i 89 Traktatu nie może zwolnić go od stosowania przepisów regulujących dany rynek ⁽¹⁷⁾. Komisja musi również zbadać czy pomoc nie ma negatywnego wpływu na funkcjonowanie danych rynków i czy w związku z tym nie jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (92) Jeśli chodzi o pomoc przewidzianą w Planie Rivesaltes, była ona przyznana między 1 stycznia 1997 r. a 31 lipca 2000 r., tzn. przed wejściem w życie w dniu 1 sierpnia 2000 r. rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina. Ponieważ chodzi o środki dotyczące zakresu zastosowania wspólnej organizacji rynku wina, powinny one zostać zbadane w świetle przepisów prawnych obowiązujących w tym okresie, tzn. rozporządzenia (EWG) nr 822/87.
- (93) Jeśli chodzi o pomoc na działania reklamowo-promocyjne prowadzone przez niektóre AOC, które według władz francuskich nie zostały ponownie wprowadzone po dniu 31 grudnia 2000 r., zgodność przyznanej pomocy musi zostać sprawdzona w świetle wytycznych mających zastosowanie do pomocy państwa na reklamę produktów wymienionych w załączniku I Traktatu WE i niektórych

produktów niezawartych w załączniku I ⁽¹⁸⁾, którego punkt 70 przewiduje, że każda pomoc przyznana bezwładnie z punktu widzenia art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 jest oceniana zgodnie z zasadami i wytycznymi obowiązującymi w momencie przyznania pomocy.

- (94) Jeśli chodzi o pomoc państwa finansowaną za pomocą opłaty parafiskalnej, działania finansowane w ramach tej pomocy, a także metody finansowania muszą być przedmiotem badania przez Komisję.

2.3. ANALIZA W ŚWIETLE OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISÓW

2.3.1. Pomoc

2.3.1.1. Premia za wyłączenie

- (95) Premia za wyłączenie była finansowana przez składki międzybranżowe na restrukturyzację winnic, które zostały określone jako obowiązkowe przez władze publiczne. Premia miała na celu zrekompensowanie producentom strat dochodów spowodowanych ich zobowiązaniem się do nieużywania określenia AOC „Rivesaltes” i do zmiany profilu produkcji na wina stołowe i wina stołowe o oznaczeniu geograficznym.
- (96) Tymczasem premie za wyłączenie w takim ujęciu jak zostało to przewidziane w ustaleniach dotyczących pomocy francuskiej nie były przewidziane przez wspólną organizację rynku, a konkretnie przez rozporządzenie (EWG) nr 456/80. Rozporządzenie to przewidywało jedynie premie za czasowe lub definitywne zaprzestanie produkcji, wypłacaną kiedy producent decydował się przyczynić się do zmniejszenia uprawy winorośli, zwłaszcza poprzez wykarczowanie winorośli.
- (97) Komisja stwierdziła, że środek francuski nie miał na celu zmniejszenie produkcji wina, lecz jedynie zaprzestanie oznakowania AOC Rivesaltes. W związku z tym, ponieważ nie nastąpiło żadne zmniejszenie uprawy winorośli i premia ta nie finansowała żadnych działań polegających na zaniechaniu produkcji, środek ten nie dotyczy zakresu działania dawnej wspólnej organizacji rynku wina.
- (98) Mimo że stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 456/80 wydaje się tu wykluczone, jako że nie miało miejsca zaniechanie produkcji, środek powinien zostać zbadany w świetle innych przepisów horyzontalnych dotyczących kwestii pomocy państwa. W istocie art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 456/80 określał, że przepisy tego rozporządzenia nie stanowią przeszkody w przyznaniu pomocy przewidzianej ustawodawstwem krajowym i przeznaczoną na osiągnięcie celów analogicznych do tych, które określa to rozporządzenie, pod warunkiem przeprowadzenia badania na podstawie artykułów 92, 93 i 94 Traktatu (które stały się artykułami 87, 88 i 89).
- (99) Wspomniane środki nie przewidywały zaniechania produkcji. Nie mogą więc one zostać uznane za środki przeznaczony na osiągnięcie celu analogicznego do celów zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 456/80, inaczej mówiąc analogicznego do zmniejszenia upraw winorośli.

⁽¹⁵⁾ „Nowa pomoc” oznacza każdą pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualną, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianą istniejącej pomocy.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, str. 22.

⁽¹⁷⁾ Postanowienie Trybunału z dnia 26 czerwca 1979 r., sprawa 177/78, Komisja ds. Świń i Bekonu przeciwko McCarrenowi, Zb.Orz. str. 2161.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 252 z 12.9.2001, str. 5.

- (100) Władze francuskie same wyjaśniały, że środek nie realizował celu zmniejszenia uprawy winorośli, ponieważ beneficjenci zobowiązali się do zaakceptowania sprzedaży produkcji pochodzącej z „wyłączonych” winnic jako wino stołowe lub wino stołowe z określeniem regionu, a nie jako AOC.
- (101) Władze francuskie sprecyzowały, że premia miała na celu zapewnienie beneficjentom rekompensaty za ich zobowiązanie się do zaniechania sprzedaży produkcji z „wyłączonych” winnic jako AOC. Tak więc, według władz francuskich nie stanowiła ona dla beneficjentów dodatkowego dochodu, tylko zwykłą rekompensatę z tytułu utraty dochodów. Jednak premia ta nie może zostać uznana za zwykłą dotację operacyjną, która byłaby niesłusznym obciążeniem budżetu.
- (102) Tymczasem wbrew temu, co twierdzą władze francuskie, Komisja jest zdania, że pomoc krajowa miała na celu ulgi finansowe dla producentów, którzy jako przedsiębiorcy zdecydowali się na dobrowolne podjęcie działania natury czysto handlowej, którego koszty wydają się być wydatkami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej. W istocie rekompensata przez państwo utraty dochodów, na którą podmioty gospodarcze dobrowolnie się zgadzają, stanowi pomoc państwa, której skutkiem jest złagodzenie reperkusji ekonomicznych takiego działania.
- (103) Zgodnie ze stałą praktyką stosowaną przez Komisję przed przyjęciem, w dniu 1 stycznia 2000 r., wytycznych rolnych i zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości⁽¹⁹⁾, pomoc na dotacje operacyjne to taka pomoc, która ma na celu zwolnienie przedsiębiorstwa z kosztów, które musiałoby ono normalnie ponieść w ramach bieżącego prowadzenia swojej normalnej działalności. Trybunał przypomina, że zgodnie ze stałym orzecznictwem dotacje operacyjne nie mogą w żadnym wypadku zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu wówczas, gdy mogą one przez sam swój charakter zmienić warunki wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (104) To rozumowanie jest powtórzone w punkcie 3.5 wytycznych rolnych, który przewiduje, że jednostronna pomoc państwa przeznaczona jedynie na poprawę sytuacji finansowej producentów, ale która w żaden sposób nie przyczynia się do rozwoju sektora, a w szczególności pomoc przyznana jedynie na podstawie ceny, ilości, jednostki produkcji, czy też jednostki środka produkcji jest uznawana za dotację operacyjną, niezgodną ze wspólnym rynkiem. Wspomniany punkt 3.5 dodaje, że chodzi tu w istocie o pomoc, która może mieć negatywne oddziaływanie na mechanizmy kierujące wspólną organizacją rynku.
- (105) Komisja zauważa, że pomoc została przyznana od hektara rocznie na podstawie kontynuowania produkcji i że w związku z tym była ona ściśle związana z ilością wyprodukowanego wina.
- (106) Komisja uważa więc, że premia za wyłączenie stanowi dotację operacyjną mogącą zakłócić mechanizm regulujący wspólną organizację rynku wina i że z tego powodu jest ona niezgodna z mającymi tu zastosowanie zasadami rynku i konkurencji.

2.3.1.2. Pomoc na restrukturyzację w ścisłym znaczeniu tego słowa

- (107) Artykuł 14 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 przewiduje, że jakkolwiek pomoc krajowa dla winnic jest zabroniona od dnia 1 września 1988 r., z wyjątkiem pomocy spełniającej kryteria, mające pozwolić na osiągnięcie celu ograniczenia wielkości produkcji lub poprawy jakości, nie powodując przy tym wzrostu produkcji.
- (108) Rozporządzenie (EWG) nr 2741/89 ustala kryteria, na podstawie których oceniane są projekty pomocy krajowej dla obszarów obsadzonych winoroślą, dopuszczalne zgodnie z art. 87, 88 i 89 Traktatu (które stały się art. 87, 88 i 89).
- (109) Artykuł 2 tego rozporządzenia przewiduje, że projekty pomocy krajowej muszą wykazać w zadowalający sposób przestrzeganie celu, określonego w art. 14 ust. 2, akapit 2 rozporządzenia (EWG) nr 822/87, polegającego na zmniejszeniu wielkości produkcji i poprawy jakości, nie pociągając za sobą zwiększenia produkcji.
- (110) Artykuł 3 tego rozporządzenia przewiduje, że do sadzenia powinna zostać użyta odmiana, która na danym obszarze nie jest uznana za wysoce wydajną, uważana jest za poprawiającą jakość i która jest konkretnie zatwierdzona przez władze krajowe w ramach projektu danej pomocy.
- (111) Władze francuskie przypomniały, że zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 przekazują one corocznie do Biura Statystycznego Wspólnot Europejskich wykaz obszarów zajętych pod uprawę winorośli, wraz z ich klasyfikacją według departamentów i typów produkowanych winogron (winogron, z których produkuje się wina gatunkowe w określonych regionach (VQPRD), winogrona stołowe), a także wykazy karczowania upraw winorośli przedstawione zgodnie z tym samym modelem klasyfikacji, tzn. według departamentów i według typów produkowanych winogron. Władze francuskie załączyły kopie przesłanych tabel dotyczących kampanii 1997/1998.
- (112) Komisja rzeczywiście otrzymała od władz francuskich informacje dotyczące odmian stosowanych w ramach restrukturyzacji, które pozwoliły jej na stwierdzenie przestrzegania warunków przypomnianych w motywach 107 do 110. Te informacje już w przeszłości pozwoliły Komisji stwierdzić, że odmiany te odpowiadają cechom wymaganych przez przepisy wspólnotowe obowiązujące w momencie przyznania pomocy.

⁽¹⁹⁾ Cytowane wcześniej orzeczenie Trybunału w sprawie Siemens.

- (113) Artykuł 5 rozporządzenia (EWG) nr 2741/89 przewiduje, że wysokość pomocy przyznanej na jeden hektar obsadzony winoroślą nie może przekraczać 30 % rzeczywistych kosztów wykarczowania i sadzenia. Koszty, które należy wziąć pod uwagę przy przyznawaniu pomocy mogły zostać określone ryczałtowo dla każdego regionu, zwłaszcza na podstawie charakterystyk geomorfologicznych.
- (114) Zgodnie ze wstępnymi informacjami dostarczonymi przez władze francuskie, po zsumowaniu wszystkich źródeł finansowania, udział władz publicznych w kosztach rzeczywiście przeprowadzonej restrukturyzacji wynosił około 29,11 %. Tak więc władze francuskie stwierdzają, że całkowita wysokość pomocy nie przekroczyła limitu 30 % przewidzianego przez przepisy wspólnotowe.
- (115) Artykuł 5 rozporządzenia (EWG) nr 2741/89 przewiduje, że istotnym elementem obliczania kosztów restrukturyzacji jest pomoc rzeczywiście przyznana na jeden hektar obszaru obsadzonego winoroślą. Takie rozumowanie wydaje się wykluczać obliczenia ogólne na poziomie akcji restrukturyzacji, a co za tym idzie obliczenia oparte na średnich kosztach całkowitych na jeden hektar.
- (116) Komisja uważa, że biorąc pod uwagę koszty na jeden hektar przedstawione przez władze francuskie (110 000 FRF/ha), limit udzielonej w danym wypadku pomocy musiał wynosić odpowiednio do 33 000 FRF/ha i do 30 % kosztów rzeczywiście poniesionych przez indywidualnych producentów.
- (117) Zgodnie z nowymi informacjami dostarczonymi przez władze francuskie, w sumie w ramach planu wypłacono kwotę 36,623 mln FRF z tytułu odnowienia winnic, na powierzchni 1 238 ha, dla 875 producentów. Ilość przypadków, gdzie suma ta przekroczyła 33 000 FRF/ha wynosiła 221 i dotyczyła powierzchni 166 ha, co odpowiada kwocie 883 000 FRF.
- (118) Komisja stwierdziła, że każde przekroczenie 30 % rzeczywistych kosztów i/lub limitu 33 000 FRF/ha w indywidualnych przypadkach stanowi pomoc państwa niezgodną z obowiązującymi zasadami.

2.3.1.3. Pomoc na działania reklamowo-promocyjne oraz dotacje operacyjne dla AOC, których to dotyczy

- (119) Komisja zatwierdziła ostatecznie, w ramach pomocy państwa nr N 184/97 i na okres do końca roku 2002, pomoc państwa finansowaną przez opłatę parafiskalną służącą między innymi na pokrycie działań reklamowych i promocyjnych i funkcjonowania na rzecz CIVDN. Początkowe ustalenie zostało zatwierdzone przez Komisję w 1990 r., w ramach pomocy państwa nr N 230/90. Komisja stwierdziła wówczas, że pomoc na zbiorowe działania promocyjne mające na celu poprawienie wizerunku marki naturalnych win słodkich wśród konsumentów i zwiększenie ich sprzedaży została przyznana zgodnie z przepisami ramowymi pomocy krajowej na reklamę

artykułów rolnych i niektórych produktów nieuwzględnionych w załączniku II Traktatu EWG, jednak z wyjątkiem produktów rybnych⁽²⁰⁾, mającymi zastosowanie do tego typu pomocy. Ponadto Komisja uważa, że koszty odnoszące się do wydatków administracyjnych CIVDN nie powinny być uznane za pomoc w ścisłym znaczeniu tego słowa.

- (120) Komisja uważa, że zezwolenie wydane w ramach pomocy państwa nr N 184/97 nie stanowi domniemanej zgody na każdą zmianę czy też, jak w omawianym przypadku, każdy inny środek stanowiący dodatek do pomocy uprzednio zatwierdzonej.
- (121) Tymczasem władze francuskie potwierdziły, że akcje reklamowo-promocyjne prowadzone dzięki wpływom pochodzącym ze składki CVO miały taki sam charakter jak te, które finansowano dzięki wpływom z opłaty parafiskalnej, o której Komisja została powiadomiona i która została przez Komisję zatwierdzona. Według władz francuskich chodziło więc tu wyłącznie o zwiększenie całkowitego budżetu dla tego środka.
- (122) Na podstawie faktu, że te same warunki zostały przyjęte dla przydzielenia wyżej wspomnianej pomocy Komisja, odwołując się do swojej decyzji w ramach pomocy państwa nr N 184/97, jest więc w stanie stwierdzić, że pomoc na działania reklamowo-promocyjne i na dotacje operacyjne dla AOC finansowana poprzez nowe składki jest zgodna z obowiązującymi zasadami konkurencji.
- (123) Komisja odnotowuje uwagi stron trzecich, zgodnie z którymi finansowane w ten sposób działania stanowią pogwałcenie zasad konkurencji dotyczących reklamy produktów rolnych, ponieważ zostały one jakoby wypłacone określonym przedsiębiorstwom. Tymczasem dowody przedstawione celem uzasadnienia tej tezy wydają się raczej wskazywać na to, że wspomniane wyżej działania stanowią środki promocji, które można uznać za działania w ramach pomocy technicznej, których beneficjentami mogą być plantatorzy winnic.

2.3.2. Finansowanie pomocy

- (124) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości⁽²¹⁾, Komisja uważa normalnie, że finansowanie pomocy państwa za pomocą obowiązkowych obciążeń może mieć wpływ na pomoc w tym sensie, że będzie ona stanowiła ochronę w większym stopniu niż pomoc w ścisłym znaczeniu tego słowa. Wspomniane tu składki stanowią w istocie obowiązkowe obciążenia. Na podstawie tego samego orzecznictwa Komisja uważa, że pomoc nie może być finansowana z opłat parafiskalnych, obciążających również produkty importowane z innych państw członkowskich.
- (125) Komisja stwierdziła już uprzednio, mianowicie w odniesieniu do pomocy państwa nr N 184/97, że system wprowadzony przez władze francuskie nie uderzał w produkty importowane.

⁽²⁰⁾ Dz.U C 302 z 12.11.1987, str. 6.

⁽²¹⁾ Postanowienie Trybunału z dnia 25 czerwca 1970 r., sprawa 47/69, Francja przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. 487.

- (126) Z dokumentów ustalających opłaty parafiskalne, o których mowa wynika, że uderzają one jedynie w produkcję win słodkich naturalnych z oznaczeniem AOC z regionu Pirenejów Wschodnich. Jeśli chodzi o premię za wyłączenie, została ona sfinansowana przez składkę uderzającą jedynie w produkcję regionalną win, których dotyczy środek, a więc z wykluczeniem wszelkich produktów importowanych.
- (127) Można więc wyciągnąć wniosek, że żaden produkt importowany nie jest, ani nie był obłożony opłatami fiskalnymi o których mowa.

VI. WNIOSEK

- (128) Pomoc państwa, którą Francja wdrożyła w formie „premię za wyłączenie” przyznanej francuskim producentom wina, którzy zobowiązali się nie używać oznaczenia AOC „Rivesaltes” lub „Grand Roussillon” od zbiorów 1996 r. do zbiorów 2000 r. włącznie, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (129) Pomoc państwa, którą Francja wdrożyła w formie planu restrukturyzacji winnicy AOC Rivesaltes, od zbiorów 1996 r. do zbiorów 2000 r. włącznie, przyznana w wysokości przekraczającej w indywidualnych przypadkach 30 % kosztów realnych i/lub limitu 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha), jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (130) Pomoc państwa, którą Francja wdrożyła między 1 stycznia 1998 r., i 31 grudnia 2000 r. w formie działań reklamowo-promocyjnych i dotacji operacyjnych na rzecz AOC „Rivesaltes”, „Grand Roussillon”, „Muscat de Rivesaltes” i „Banyuls”, jest zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.
- (131) Omawiane tu środki nie zostały zakomunikowane Komisji zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu i w związku z tym stanowią pomoc przyznaną bezprawnie w znaczeniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999.
- (132) Komisja żąda, że Francja wprowadziła wyżej wspomnianą pomoc z pogwałceniem art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (133) Jeśli chodzi o środki wdrożone bez oczekiwania na ostateczną decyzję Komisji, należy przypomnieć, że w związku z obligatoryjnym charakterem zasad procedur określonych w art. 88 ust. 3 Traktatu, zasad, których bezpośrednie działanie uznał Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniach wydanych dnia 19 czerwca 1973 r. w sprawie 77/72, Carmine Capolongo przeciwko Azienda Agricola Maya ⁽²²⁾, 11 grudnia 1973 r. w sprawie 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH przeciwko Niemcom ⁽²³⁾ i 22 marca 1977 r. w sprawie 78/76, Steinicke et Weinlig przeciwko Niemcom ⁽²⁴⁾, nie można orzec *a posteriori* o niesłuszności określenia danej pomocy za przyznaną bezprawnie (orzeczenie wydane dnia 21 listopada 1991 r. w sprawie C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires et autres przeciwko Francji) ⁽²⁵⁾.
- (134) Trybunał Sprawiedliwości przypominał, że kiedy pomoc, której finansowanie stanowi jej część integralną, została wdrożona z nieposzanowaniem obowiązku zgłaszania, sądy krajowe mają w zasadzie obowiązek nakazać zwrot opłat lub składek pobranych na finansowanie tej pomocy. Przypomina on również, że w gestii sądów krajowych leży ochrona praw należących do kompetencji sądu w przypadku ewentualnego złamania przez władze krajowe zakazu wdrożenia pomocy, który został określony w art. 88 ust. 3 ostatnie zdanie Traktatu i który ma bezpośredni efekt. Takie złamanie zakazu, na które powołują się podsądni mogący się tym posłużyć, a które zostało stwierdzone przez sądy krajowe, powinno doprowadzić do wyciągnięcia przez te ostatnie wszelkich konsekwencji, zgodnie z prawem krajowym, w odniesieniu do ważności aktów dotyczących wdrożenia pomocy, o której mowa i do windykacji przyznanego wsparcia finansowego ⁽²⁶⁾.
- (135) W przypadku niezgodności pomocy przyznanej bezprawnie ze wspólnym rynkiem, art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 przewiduje, że Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta. Ta windykacja jest konieczna dla przywrócenia poprzedniej sytuacji, poprzez zlikwidowanie wszelkich korzyści finansowych, z których beneficjent pomocy przyznanej niezgodnie z prawem mógł niesłusznie skorzystać od daty przyznania takiej pomocy.
- (136) Artykuł 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 przewiduje, że odzyskana suma obejmuje również odsetki naliczane według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi.
- (137) Pomoc powinna być zwrócona zgodnie z procedurą przewidzianą przez francuskie przepisy prawne. Kwoty zawierają odsetki naliczane od dnia, w którym pomoc została udostępniona do dnia jej faktycznej windykacji. Naliczane są one na podstawie stopy referencyjnej Komisji, przewidzianej w metodzie określania stóp referencyjnych i aktualizacji ⁽²⁷⁾.
- (138) Komisja nie posiada informacji dotyczących całkowitej kwoty pomocy przyznanej w ramach „premię za wyłączenie”, ponieważ nie zna wysokości wpływów ani ilości hektarów, które skorzystały z tej pomocy. Zaznaczając, że nie zmieniają one w żaden sposób wniosków Komisji, Komisja odnotowuje uwagi stron trzecich, zgodnie z którymi „premia za wyłączenie” miałyby stanowić przedmiot

⁽²²⁾ Zb.Orz. str. 611.

⁽²³⁾ Zb.Orz. str. 1471.

⁽²⁴⁾ Zb.Orz. str. 595.

⁽²⁵⁾ Zb.Orz. str. I-5505.

⁽²⁶⁾ Orzeczenie Trybunału z dnia 21 października 2003 r., w sprawach powiązanych C-261/01 i C-262/01, Van Calster e.adotyczas nieopublikowane w Zbiorze Orzeczeń.

⁽²⁷⁾ Komunikat Komisji dotyczący metody określania stawki referencyjnej i aktualizacji (Dz.U. C 273 z 9.9.1997, str. 3).

dotatkowego finansowania i dodatkowej pomocy państwa, które nie zostały zgłoszone przez władze francuskie. Zgodnie z informacjami, jakimi dysponuje Komisja, suma pomocy państwa przeznaczona na finansowanie „pomocy na restrukturyzację” wynosiła 11,01 mln EUR.

(139) Niniejsza decyzja nie przesądza konsekwencji, jakie Komisja wyciągnie w tym wypadku odnośnie do finansowania Wspólnej Polityki Rolnej z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Pomoc państwa, którą Francja wdrożyła w formie „premię za wyłączenie” przyznanej francuskim producentom wina, którzy zobowiązali się nie używać chronionej nazwy pochodzenia (AOC) „Rivesaltes” lub „Grand Roussillon” od zbiorów 1996 r. do zbiorów 2000 r. włącznie, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

2. Pomoc państwa, którą Francja wdrożyła w formie planu restrukturyzacji winnicy AOC Rivesaltes, od zbiorów 1996 r. do zbiorów 2000 r. włącznie, przyznana w wysokości przekraczającej 30 % kosztów realnych i/lub limitu 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha) w indywidualnych przypadkach, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

3. Pomoc państwa, którą Francja wdrożyła między dniem 1 stycznia 1998 r. a 31 grudnia 2000 r. w formie działań reklamowo-promocyjnych i dotacji operacyjnych na rzecz AOC „Rivesaltes”, „Grand Roussillon”, „Muscat de Rivesaltes” i „Banyuls”, jest zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

Artykuł 2

1. Francja podejmie konieczne środki celem windykacji od beneficjentów niezgodnej pomocy, określonej w art. 1 ust. 1 i 2.

Windykacja ma nastąpić niezwłocznie, zgodnie z procedurami prawa krajowego, co pozwoli na niezwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Pomoc, która ma zostać odzyskana zawiera również odsetki naliczane od dnia, w którym została ona udostępniona beneficjentowi do dnia jej windykacji. Odsetki te naliczane są na podstawie stopy referencyjnej Komisji, przewidzianej w metodzie określania stóp referencyjnych i aktualizacji.

2. W celu odzyskania pomocy niezgodnej, określonej w art. 1 ust. 1, Francja poinformuje Komisję o całkowitej wysokości pomocy przyznanej w ramach tego środka, a także o jego finansowaniu, w tym o całkowitej wysokości wpływów ze składek międzybranżowych wprowadzonych w tym celu, a także o ilości hektarów, które skorzystały z „premię za wyłączenie”.

Artykuł 3

Francja poinformuje Komisję w terminie dwóch miesięcy od ogłoszenia niniejszej decyzji o środkach, jakie podjęła, aby się do niej zastosować.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji